

COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

Uitspraak van het College van beroep voor de examens van Tilburg University

in de zaak tussen

mevrouw X, appellante

en

de examencommissie van de Tilburg School of Economics and Management, verweerster

1. Procesverloop

Bij besluit van 17 januari 2014 (bestreden besluit) heeft de examiner appallantes cijfer voor het hertentamen van de cursus Services Marketing vastgesteld.

Tegen dat besluit heeft appellante een beroepschrift ingediend.

Tussen partijen is geen minnelijke schikking bereikt.

Verweerster heeft een verweerschrift ingediend.

Het college heeft het beroep ter zitting behandeld. Appellante was daarbij aanwezig. Namens verweerster verschenen Y en Z.

2. Overwegingen

2.1. Het college gaat uit van de volgende feiten en omstandigheden.

2.1.1. Op 16 december 2013 vond het eerste tentamen plaats van de cursus Services Marketing en op 13 januari 2014 het hertentamen. Appellante heeft voor beide tentamens een onvoldoende behaald. Deze cursus is de enige cursus die appellante nog dient te behalen in haar individuele pre-masterprogramma alvorens zij toelaatbaar is tot de masteropleiding Supply Chain Management.

3. Appellante heeft – zakelijk weergegeven – het volgende aangevoerd. Appellante stelt dat het hertentamen te moeilijk was en dat er veel studenten zijn gezakt. Zij kon zich niet goed voor het hertentamen voorbereiden omdat er geen inzage was van het eerste tentamen voordat het hertentamen plaatsvond. Niet alle details waar naar werd gevraagd zijn door de docent duidelijk uitgelegd tijdens de colleges en de cursus bevatte een aantal slides in het Nederlands, die voor appellante onbegrijpelijk waren. Appellante is het daarnaast niet eens met de wijze waarop het cijfer voor het hertentamen werd berekend. Verder klaagt zij er over dat de tijdstippen van de colleges in de laatste weken conflicteerden met de colleges van een andere cursus. Zij heeft dat niet eerder aangekaart omdat zij het te druk had met studeren.

4. Verweerster heeft – zakelijk weergegeven – aangevoerd dat de examiner zeer ervaren is en tentamenvragen heeft gebruikt die in eerdere tentamens zijn gebruikt; de opzet van het tentamen is al jaren hetzelfde en studenten wisten wat ze van het tentamen konden verwachten. Dat het slagingspercentage lager is dan voor andere cursussen is te verklaren uit het feit dat dit een selecterende cursus is, waarmee het academische niveau van de pre-masterstudenten beoordeeld wordt. Een slagingspercentage zegt volgens verweerster niets over de kwaliteit van een tentamen. Verweerster heeft een toets deskundige geconsulteerd die tot de conclusie kwam dat het hertentamen representatief en niet te moeilijk was. Volgens verweerster is het hanteren van een gokkanscorrectie gebruikelijk bij de faculteit. De twee Nederlandse slides zijn volgens verweerster tijdens het college mondeling toegelicht. Verweerster heeft geconstateerd dat er inderdaad een overlap was tussen de colleges van twee vakken, gedurende de laatste drie weken van de cursus. Dit heeft kunnen gebeuren omdat appellante een individueel pre-masterprogramma volgt. Verweerster is van mening dat appellante deze klacht eerder bij de planningsafdeling had moeten neerleggen zodat er op dat moment naar een oplossing gezocht kon worden; dat heeft appellante niet gedaan.

Met betrekking tot het ontbreken van een inzagemogelijkheid voert verweerster aan dat het niet mogelijk was om tussen het eerste tentamen en het hertentamen een fysiek feedbackmoment te organiseren, vanwege de feestdagen en het feit dat deze tentamens redelijk kort na elkaar plaatsvonden. Daarom zijn de studenten in de gelegenheid gesteld om via “exampredict.nl” hun antwoorden te controleren en vragen te stellen die door de docent zijn beantwoord. Verder is er conform artikel 3.15 van de Onderwijs- en Examenregeling binnen zes weken een fysieke inzagegelegenheid geweest.

Verweerster wijst er op dat appellante op grond van de “laatste vak-regeling” recht heeft op een extra tentamenkans, waardoor zij mogelijk in september 2014 aan de masteropleiding kan beginnen.

5. Het CBE komt tot de volgende beoordeling.

Artikel 7.61 lid 2 van de Wet op het Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek (WHW) bepaalt dat beroep kan worden ingesteld ter zake dat een beslissing in strijd is met het recht. Daaruit vloeit voort dat de toetsing door het college beperkt dient te blijven tot rechtmatigheidscriteria, zoals de vraag of verweerster zorgvuldig heeft gehandeld dan wel de vraag of gezegd zou moeten worden dat verweerster niet in redelijkheid tot de onderhavige beslissing heeft kunnen komen. Hieruit vloeit voort dat het college niet kan treden in de beoordeling van de inhoud van het tentamen, de beoordelingsnormen en het kennen en kunnen van appellante. Het college kan slechts beoordelen of er sprake is van onzorgvuldigheid bij de procedure van tentamineren en beoordelen.

Wat betreft het ontbreken van de mogelijkheid tot inzage van het tentamen, voordat het hertentamen werd afgenomen, is het college van oordeel dat daarmee geen recht wordt gedaan aan het doel van de inzage. Een tentameninzage is immers bedoeld om studenten in de gelegenheid te stellen te zien welke fouten zij hebben gemaakt, zodat zij zich bij het hertentamen kunnen verbeteren. Desondanks ziet het college hierin onvoldoende grond voor het oordeel dat de tentaminering en beoordeling onzorgvuldig was. Het college neemt daarbij in aanmerking dat studenten, hoewel niet fysiek, de gelegenheid hadden om voor het hertentamen kennis te nemen van de tentamenvragen- en antwoorden van het eerste tentamen en daarover vragen te stellen.

Het college ziet ook in de overige argumenten van appellante geen grond voor het oordeel dat de beoordeling niet zorgvuldig of in strijd met het recht tot stand is gekomen. Het college neemt daarbij in aanmerking dat verweerster genoegzaam aannemelijk heeft gemaakt dat studenten vooraf voldoende duidelijk was gemaakt wat zij van het tentamen konden verwachten, dat de beoordeling is uitgevoerd door een ervaren examiner en dat een toets deskundige heeft geoordeeld dat het hertentamen representatief en niet te moeilijk was. Het college volgt verweerster in haar redenering dat een slagingspercentage geen indicator is voor de kwaliteit van een tentamen. Met verweerster is het college van oordeel dat de klacht over de dubbele planning van de colleges, eerder gemeld had moeten worden zodat hiervoor een voorziening getroffen had kunnen worden. Het college acht het in dit verband van belang dat het programma zoals appellante dat volgde, een "maatwerk" programma is en dat het voor roosteraars moeilijk te zien is of er overlap zit in de planning van de colleges van de verschillende onderdelen van het programma.

3. Beslissing

Het college van beroep voor de examens verklaart het beroep ongegrond.

Aldus besloten op 27 februari 2014 door het College van Beroep voor de Examens.

Tegen deze uitspraak kunt u, binnen zes weken na bekendmaking van deze uitspraak, beroep aantekenen bij het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs, Postbus 16137, 2500 BC Den Haag. Voor meer informatie kunt u kijken op www.cbho.nl.